

A Fővárosi Ítéltábla a Nagy-Baranyi Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Nagy-Baranyi Nóra ügyvéd) által képviselt **felperes**. (.....) felperesnek - az Árva Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Árva Katalin ügyvéd) által képviselt alperes neve (.....) alperes ellen védjegybitorlás és tisztességtelen piaci magatartás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2020. július 8. napján kelt 3.P...../2020/21. számú ítélete ellen a felperes 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 90.000 (Kilencvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] A augusztus 17. napján létrehozott felperes médiareklám főtevékenységet folytató gazdasági társaság. Jogosultja a május 17-i elsőbbségű, lajstromszámú „Használtautó.hu” és a december 1-i elsőbbségű, lajstromszámú „Használtautó” szavakat tartalmazó színes ábrás, valamint a november 9-i elsőbbségű, lajstromszámú „h.....hu” szóvédjegynek. Az ábrás védjegyek az előbbi kifejezések, valamint egy narancs színű korong kombinációját oltalmazzák. A védjegyek oltalma azonosan a Nizzai Megállapodás 35., 38. és 41. osztályaiba sorolt szolgáltatásokra terjed ki. A felperesi társaság a „h.....hu” domain név alatt elérhető weboldalon használt és új autó, motor és egyéb járművek kategóriákban apróhirdetések közzétételével online hirdetési szolgáltatást nyújt. A szolgáltatást a társaság tulajdonosai, **M.L.** és **Sz.Á.** indították el 1999. december 1. napján. A színes ábrás védjegyekkel azonos logók 2002 májusa óta szerepelnek a weboldal bal felső sarkában.
- [2] Az 1997. november 7. napján alapított alperes „Egyéb szoftverkiadás” főtevékenységet folytató gazdasági társaság, de hirdetési tevékenységet is végez. Utóbbi körben használt autók apróhirdetéseinek közzétételére és kapcsolódó tartalmak megjelenítésére 1999 óta üzemeltette az „a.....hu” domain alatt működő weboldalát. 2001. október 2. napján regisztráltatta a „h.....com” domain nevet, amelyet az „a.....hu” domain név alatt elérhető szolgáltatására irányít át legalább 2002 szeptembere óta. Az alperes a honlap bal felső sarkában 2002. szeptember 27. napja óta bizonyosan alkalmazza a „h.....” és az „a.....hu” szóelemek kombinációjából képzett, közönségtől eltérő betűtípussal írt, kék és vörös színű ábrás megjelölést.
- [3] A felperes 2017. február 10. napján benyújtott és 2020. március 11. napján módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes a „h.....com” domain név és az alatta elérhető honlapon a „h.....” megjelölésnek a védjegyei árujegyzékébe tartozó azonos szolgáltatások

nyújtása során való használatával bitorolja a védjegyeit, másodlagosan ugyanezen magatartások alapján jellegbitorlás megállapítását kérte.

- [4] Az elsőfokú bíróság 3.P...../2017/24. számú ítéletével az elsődleges kereset szerint marasztalta az alperest. A döntést az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 8.Pf...../2018/5. számú ítéletével helybenhagyta. Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján indult eljárásban a Kúria Pfv.IV...../2018/8. számú ítéletével a jogerős ítéletet - az első- és másodfokú eljárási költség és illeték viselésére is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a védjegybitorlás megállapítása, valamint jogkövetkezményeinek alkalmazása iránti keresetet elutasította, egyben az elsőfokú bíróságot a tisztességtelen piaci magatartással a jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt másodlagosan előterjesztett kereset elbírálása tárgyában új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [5] A folytatódó eljárásban fenntartott keresetében a felperes annak megállapítását kérte, miszerint az alperes azzal, hogy a „h.....com” domain nevet és a „h.....com”, illetve „h.....” szóösszetételeket weboldalán a felperesével azonos vagy azokhoz hasonló szolgáltatások nyújtása során domináns elnevezésként használja, 2010. június 17. napjától tisztességtelen piaci magatartást valósít meg. Egyéb jogkövetkezményként abbahagyásra kötelezést, eltiltást és elégtételadásra kötelezést kért.
- [6] Az alperes elsősorban a per megszüntetését indítványozta ítélt dologra hivatkozva, továbbá elévülési kifogással is élt. Érdeimi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 2.230.270 forint perköltséget. Döntését a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 6. §-ára és 86. § (1) és (2) bekezdéseire alapította.
- [8] A Pp. 157. § a) pontja alapján nem látott lehetőséget a per megszüntetésére, mert a peres felek között a Cseh Választottbíróság előtt ügyszámon folyamatban volt eljárásban hozott érdemi döntés a felsőszintű domain nevekkel kapcsolatos alternatív vitarendezési eljárásokat és szabályokat rögzítő Uniform Dispute Resolution Policy and Rules (UDPR) rendelkezésein alapult, viszont a jelen keresettel a felperes a Tpv. 6. §-a szerinti igényt érvényesít. Elvetette az alperes elévülési kifogását is. Leszögezte, hogy mivel a panaszolt magatartás 2002-ben indult, így a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a tárgyi ügyben a Tpv. 2002. május 24. és szeptember 27. napján hatályban lévő 88. §-ának rendelkezései alapján döntendő el a jogvita. Ez pedig kimondja, hogy ha a kifogásolt magatartás folyamatos, úgy sem a hat hónapos szubjektív, sem a hároméves objektív határidő nem kezdődik el. Minthogy a sérelmezett magatartás 2002 óta folyamatos, a hároméves jogvesztő határidő még nem kezdődött el, ezért az alperesi megjelölés-használatot érdemben vizsgálta.
- [9] Ennek során az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy a peres felek versenytársai egymásnak, hiszen mindketten ugyanabban a szűkebb piaci szegmentumban fejtik ki tevékenységüket, nevezetesen használt autók kategóriájába tartozó online apróhirdetéseket szerveznek weboldalaikon, ezek közzétételére online apróhirdetési felületet biztosítanak, adatbázist hoznak létre és ahhoz az oldalon elérhető keresőmotor szolgáltatással keresetőséget biztosítanak a felhasználók számára. A törvényszék azt vizsgálta, hogy az alperes, aki már korábban is nyújtott online hirdetési

szolgáltatásokat „a.....hu” weboldalon, a 2002-ben eszközölt arculatváltásával, a „h.....com” domain név használatba vételével, és e megjelölés szolgáltatása azonosítójaként való használatával a Tptv. 6. §-ába ütköző célzatos, tisztességtelen piaci magatartást tanúsított-e a szolgáltatását korábban megkezdő felperessel szemben. Hangsúlyozta, hogy nem a felperesnek a keresetindításig eltelt 15 év alatt elnyert domináns piaci szerepét kell visszavetíteni az alperes 2002-ben tanúsított piaci magatartására. Ennek megfelelően azt kellett eldönteni, hogy amikor az alperes megkezdte a magatartását, akkor a megjelölésről a fogyasztók a felperest, illetve szolgáltatását ismerték-e fel.

[10] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes alapítói 1999-ben kezdték meg a „h.....hu” domain név alatti hirdetési szolgáltatás nyújtását, amit a felperes vett át alapítását követően. Az alperes október 2. napján regisztráltatta a „h.....com” domain nevet és a WM szerint 2002. május 24. a legkorábbi időpont, amelyre e domain névnek hirdetési szolgáltatás nyújtása körében való használata biztosan datálható. A hirdetési számok alakulását illetően megállapította, hogy az alperes a piacra lépésekor kb. 2000-2100 hirdetőt szerzett, míg a felperes kb. 4.600-4.700 hirdetést tudhatott magáénak akkor. Egy ideig a felek hirdetésszáma közötti 2-2,5-szörös különbség mutatkozott, majd 2003-tól a felperes szolgáltatása növekedésbe kezdett, nagysága egy év alatt 3-4-szerese lett az alperes szolgáltatásának, és e különbség még tovább növekedett. Jelenleg az alperes hirdetéseinek száma nem éri el az ezret, miközben a felperesé jelentősen meghaladja a százezret. A feltárt tényállás szerint az is igazolt, hogy a felperes tudott a most panaszolt megjelölések használatáról, ám azt másfél évtizeden át tűrte. Ezt a felek tartós üzleti együttműködéséről tanúbizonyságot tevő N.G. vallomása, valamint az együttműködés részleteit feltáró levelezés kellőképpen bizonyítja.

[11] A törvényszék kifejtette, hogy a felperes szolgáltatását kezdettől fogva következetesen a „h.....hu” domain név alatt és az ebből létrehozott, 2004-2005-ben védjegyjogtalmat nyert szó- és ábrás megjelölések, kereskedelmi név alatt nyújtja. Ezt a megjelölést és narancs pöttyel kombinált változatait használja piaci megjelenése során, társadalmi szerepvállalásaikor, erre építi marketingtevékenységét húsz éve, miként azt a keresetlevélhez csatolt nagyszámú bizonyíték dokumentálja. Tehát a felperes önmagában a „használt autó” szóösszetételt akár így, akár egybeírt formában nem használta szolgáltatása azonosítójaként. Arra sincs peradat, hogy a „használt autó” minőségjelzős szerkezetnek a jelentéséből következő mások általi használatával szemben - mely használatot az alperes ellenkérelmében feltárt, a megjelölést címként dominánsan hordozó, 1999-2002-ből származó címlapok, képernyőfelvételek szemléletesen illusztrálnak - bármikor is fellépett volna a felperes. Ugyanígy passzív maradt az alperesi megjelöléshasználattal szemben is, noha arról bizonyítottan tudott.

[12] Mindebből arra következtetett, hogy sem a „használt autó” szóösszetétel, sem ennek „használtautó”, vagy „h.....” verziói magukban nem lehetnek olyanok, s feltehetően az alperessel szembeni fellépéséig még a felperes szerint sem voltak olyanok, mint amelyekről a fogyasztók a felperest vagy szolgáltatását ismerhették fel már 2002-ben, az alperesi megjelöléshasználat megkezdésekor. Ekkoriban tehát az átlagfogyasztó számára a „h.....com” domain név nem volt több mint egy beszédes webcím, egy adott típusú szolgáltatást nyújtó online oldal címe, anélkül, hogy azt feltétlenül a felpereshez vagy szolgáltatásához kellene kötni. Emellett egyértelmű különbséget látott a törvényszék a felek weboldalain alkalmazott színes ábrás logókat illetően is, amelyek megint csak a szolgáltatást leíró „használtautó” szó alkalmazásában hasonlítanak, de eltérő betűtípusaikkal, színeikkel és az alperesi megjelölésben lévő „a.....hu” utalással biztosan megkülönböztethetők.

- [13] Az eltérő eredményre jutó, 2017-ben készült piackutatást a 15 évvel korábbi piaci viszonyok megítélésére alkalmatlannak találta. Az egyetlen releváns forrást a N. 2002. május 30. napján megjelent cikke jelentette, amely a felperes szolgáltatására, mint a legismertebbre utal, de ez is a domain nevével azonosítja őt. A cikk a magyarországi online használtautó piac 5-6 szereplőit mutatja be, egyes weboldalak esetében kitérve a hirdetések számára is, ami 1.300-2.300 körül alakult. A cikk kitekint a németországi piacra, ahol az egyik szolgáltatásban elérhető 600.000 hirdetést „elképesztő mennyiségűnek” minősíti. A peres felek hirdetési számainak 2002 júniusa és 2003 júliusa közötti alakulását a felperes adatszolgáltatása alapján az ítélet táblázatban mutatta ki. Ebből kitűnik, hogy a periódus kezdetén ez a szám az alperes esetében 2.124, a felperes esetében 5.325 volt, az időszak végén az alperes tekintetében 4.044, a felperes tekintetében 10.420 volt.
- [14] Az adatokból a törvényszék megállapította, hogy 2002 közepén a peres felek méretükben, piaci súlyukat tekintve mindketten az online használtautó piac átlagos szereplői voltak, hirdetéseik száma azonos nagyságrendben mozgott, piacuk mérete egymással való összehasonlításban, és a N.-cikkben említett más versenytársakéhoz képest sem volt számottevően különböző. A felperes előnye és szolgáltatásának ismertsége a kezdeti időszakban csak viszonylagos, nyoma sincs még annak a dominanciának, melyre a következő egy évtizedben tett szert, s közelíti, illetve eléri azt százezres nagyságrendű hirdetésszámot, amit az idézett cikk nyugati példaként mutat be. Tehát a kifogásolt alperesi arculatváltás időszakát nézve csak a felperesi „h.....hu” domain név és megjelölés relatív ismertsége látható be, de a piac kicsinyisége, ebben a felperes átlagos helyzete és tevékenységének időtartama sem engedhet arra következtetni, hogy ekkoriban a fogyasztóknak már magáról a „használt autó” fogalomról, s ezáltal a „h.....com” megjelölésről is feltétlenül a felperest vagy szolgáltatását kellett felismerniük.
- [15] További lényeges körülménynek tekintette, hogy a felperes piaci részesedése 2003-tól meredek emelkedésbe kezdett és 2013-ban elérte már a százezres nagyságrendet, miközben az alperesé lényegében a 2003-ban elért párezres hirdetésszámon megrekedt és stagnál a mai napig. Ez szemléletesen cáfolja a felperes azon véleményét, hogy az alperest jelentős előnyhöz juttatta a hasonló kereskedelmi névvel történt piacra lépés. Jól láthatóan a felperes sikere és az alperes gazdasági teljesítő képessége között nincs korreláció, utóbbi forgalmát nem volt képes „felhúzni” a felperes növekvő piaci eredményessége és elismertsége. Ez pedig csak azzal magyarázható a törvényszék érvelése szerint, hogy az alperesi megjelölések nem alkalmasak a felperes ismertségének tisztességtelen kihasználására, mert a fogyasztók biztonságosan különbséget tudnak tenni a felek között, hatékonyan és eredményesen tudják preferálni a felperes szolgáltatását az alperesével szemben, ami csak úgy lehetséges, hogy a panaszolt domain névről és megjelölésről az alperest magát, és nem a felperest vagy szolgáltatását ismerik fel, és ez feltételezhetően így volt 2002-ben is. Mivel az alperes Tptv. 6. §-ába ütköző magatartása nem állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [16] A döntés ellen a felperes fellebbezett elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a keresetének való helyt adást, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését kérve, valamint támadta a megítélt perköltséget is. Álláspontja szerint a tényállás nincs kellően feltárva, a törvényszék az ügy érdemét érintő jogszabálysértést követett el azzal, hogy a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül, illetve iratellenesen mérlegelte, szisztematikusan figyelmen kívül hagyta a felperes által felhívott körülményeket, továbbá indokolási és a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének sem tett megfelelően eleget. Kifogásolta továbbá, hogy az ítélet kihirdetésekor elmaradt az indokok rövid ismertetése. Érvei szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta és értelmezte helyesen a Tptv. 6. §-ának tényállási elemeit. Irrelevánsnak tartotta, hogy tudott-e az alperesi megjelölés használatáról, és visszautalva korábbi nyilatkozatára tévesnek és bizonyítatlannak tartotta

az ítélet e körben tett megállapításait. Szerinte kizárólag az a kérdés vizsgálendő, hogy adott-e engedélyt az alperesnek a „használtautó” vagy ékezet nélküli változatának a használatára, de mivel felperes ilyet nem adott, így teljesült a Tpvt. 6. §-a alkalmazhatóságának ezen feltétele. Felsőbírószági döntésekre hivatkozva alapvető hibának minősítette, hogy az ítélet a jellegbitorláshoz a célzatosság meglétét is megkívánja. Ugyanígy nem törvényi tényállási eleme a jellegbitorlás megvalósulásának az eredményesség sem.

- [17] Vitatta, hogy a „Használtautó.hu” megjelölésre építette volna fel a piaci imázsát. Előadta, hogy a „Használtautó” kifejezésre védjegyjogot szerzett, tehát nem igaz, hogy a szóösszetételt önmagában ne használta volna. Kiemelte, hogy az érintett domain nevek domináns eleme a „h.....”, ezért ártalmas figyelem mellett az internetes tartomány jelölés különbözősége sem zárja ki az összetévesztés lehetőségét. Nyomatékosan utalt rá, hogy a felperesi cég nevében 2002-ben a „Használtautó.hu”, majd 2004. áprilisától a „Használtautó” vezérszó szerepelt. A felperes hangsúlyozta, hogy amely jogsértő magatartást ismert, annak gondoskodott a megszüntetéséről. Az alperes által e körben csatolt nyomtatott sajtótermékek nem vehetők figyelembe, mert kívül esnek az online apróhirdetések piacán, de nem értékelhetők bizonyítékként a felhívott online oldalak sem, mivel vagy nem nyújtanak használt gépjárművekre irányuló apróhirdetési szolgáltatást, vagy azt nem a „h.....” megjelölés alatt végzik. Kifogásolta, hogy a törvényszék annak ellenére hívta őt fel a jogsértés kezdő időpontjának meghatározására, hogy ezt a Tpvt. 86. § (2) bekezdés a) pontja feltételül szabná. Egyebekben e körben is pontatlan az ítélet, mivel a kezdő időpontot 2002. május 24. napjában határozta meg, miközben a felperes a 2002. szeptember 27-ei arcuatváltáshoz kötötte azt. Vitatta az ítéletnek a N. cikkből levont következtetéseit. Tévesnek tartotta, hogy az írás nem a „használtautó” szóval, hanem a domain névvel azonosítja a felperest, és a törvényszék annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy a cikk első helyen, úgy említi a felperesi weboldalt, ahol rengeteg hirdetés található, és amely a legismertebb ilyen oldal, amit alátámaszt a felperesi weboldal évenkénti hirdetésszámait mutató F/5 alatti felvétel is. Ismételten hivatkozott rá, hogy a 2000-es években Magyarországon kevesen fizettek elő az internetre, az online szolgáltatások teljesen újak voltak, 2002-ben a hazai online járműhirdetési piac épp csak megindult, csupán 5-6 szereplő volt, akikhez képest a felperes hirdetésszáma háromszoros volt. Így ezen a piacon bizonyíthatóan a „h.....hu” oldal volt a legnagyobb, legrégebbi szereplő és a fogyasztók körében ismertnek minősült. Rámutatott, hogy a piac kicsinysége nem lehet kizáró ok a szolgáltatás ismertségének megállapítása szempontjából.
- [18] Értelmezhetetlennek találta az ítéletnek a logók különbözősége kapcsán kifejtett érveit, különös tekintettel arra, hogy a per védjegyjogvitát tárgyaló részében a Kúria az eljáró alsóbb bíróságokat megerősítve megállapította az ütköző megjelölések összetéveszthetőségének a veszélyét. Sérelmezte, hogy a törvényszék nem vette figyelembe az összefoglaló előkészítő iratának 2.8. pontjában írtakat az alperesi weboldal 2002-es jellegbitorló új megjelenésének kialakításáról, és idézte az ott kifejtetteket. Okfejtése szerint a feltárt bizonyítékok alapján észszerűen nem vitatható, hogy az összetévesztésnek a reális esélye fennállt a fogyasztóban akkor, amikor az alperes olyan domain név alatt és logóval, illetőleg grafikai elrendezéssel kezdte meg 2002-ben online járműhirdetési szolgáltatását, aminek domináns szövege megegyezett a felperesi „h.....”, illetve „Használtautó” kifejezésekkel, amelyek alapján a felperest ismerték fel. Végül támadta az ítéletet a perköltség vonatkozásában is. Vitatta a perköltség igény megalapozottságát azzal érvelve, hogy az alperes jogalap nélkül hivatkozott külföldi adminisztratív eljárásokra ítélt dologként és ezzel felesleges költségeket okozott azáltal, hogy ezen komolytalan érvekkel a felperesnek érdemben is foglalkoznia kellett. Továbbá a perköltségigény nem áll arányban sem a pertárgy értékével, sem a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel, emellett a törvényszék elmulasztotta kifejtetni, hogy miért nem találta indokoltnak a felperesi vitát.

- [19] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult. Részletesen nyilatkozott a fellebbezésben felvetett érvekre kifejtve, hogy azok tükrében is helytálló az elsőfokú döntés.
- [20] A fellebbezés nem alapos.
- [21] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével, mérlegelésével és lényegében az indokaival is egyetértett. Nem talált olyan lényeges eljárási hibát, ami az eljárás megismétlését indokolta volna. Nem minősül ilyennek a szóbeli indokolás esetleges elmaradása, de az nem is igazolt, mivel a határozathirdetésről készült jegyzőkönyvből ez nem következik. Az ítélet tábla nem hiányolta a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatást sem, mert ennek a törvényszék a kúriai döntést követően kibocsátott 3.P...../2020/3. számú végzésével kellőképpen eleget tett. Az a körülmény, hogy a feltárt bizonyítékok alapján mely tényeknek, milyen jelentőséget tulajdonított a döntési folyamat során, továbbá, hogy a felek érveit milyen súllyal vette figyelembe önmagában nem alapozza meg a határozat hatályon kívül helyezését. Mindezekre tekintettel nem volt akadálya az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának.
- [22] A Tpv. 6. §-a értelmében tilos az árut, szolgáltatást (a továbbiakban együtt: áru) a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat, illetőleg annak áruját szokták felismerni.
- [23] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a felek versenytársak és a felperes korábban jelent meg az alperesnél az online-gépjármű hirdetési piacon a „h.....” szóösszetétellel és az abból képzett domain névvel. Tartalmilag - a korábbi védjegyügyre visszautalva - nem tartotta vitatottnak azt sem, hogy a két megjelölés összetéveszthető, a hozzájárulás kérdésének pedig csak akkor lenne jelentősége, ha annak meglétére hivatkozott volna az alperes, de az elsőfokú bíróság lényegében a felperesi érvelést elfogadva az engedély hiányát vette alapul. A törvényszék a kialakult joggyakorlatnak megfelelően járt el, amikor a felperes keresete nyomán azt vizsgálta, hogy az alperes 2002. évben megkezdett, kifogásolt magatartása kimeríti-e a tisztességtelenséget, vagyis az akkori viszonyok között kimutatható-e, hogy olyan domain név és megjelölés alatt végezte szolgáltatásai felajánlását, amelyről a fogyasztók akkoriban a felperest, illetve szolgáltatását szokták felismerni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint akkor ez csak egy beszédes domain név volt, nem a felperesre jellemző, mert az általa később, 15 év alatt megszerzett piaci ismertséget nem lehet visszavetíteni 2002-re és annak alapján megállapítani az alperesi jellegbitorlást.
- [24] Ezzel a megközelítéssel a másodfokú bíróság egyetértett. A Tpv. 6. §-ának helyes értelmezése szerint a jellegbitorlás megvalósul, ha a piaci szereplő szolgáltatása a versenytárs ismert szolgáltatása jellegzetességeire tekintettel azt a képzetet képes teremteni, hogy a versenytárs szolgáltatásával találkozik a fogyasztó. Helytállóan vizsgálta tehát a törvényszék, hogy az alperes piacra lépésekor a felperes „h.....hu” domain neve már ismertté vált-e. A rendelkezésre álló adatok alapján okszerűen következtetett arra, hogy ez nem igazolt. A 2017-ben készült piackutatás a 15 évvel korábbi piaci viszonyok megítélésére alkalmatlan. A N. cikk is azt mutatja, hogy bár e korai időben a felperes a legrégebbi szolgáltatónak számított, de a hirdetések volumenét tekintve még nem volt olyan domináns, mint amilyenné később vált. Megalapozatlanul tartotta tévesnek a fellebbezés a törvényszéknek az írásból levont következtetéseit is. Az újságcikk a virtuális használt-

autó piacot veszi számba és következetesen annak minden szereplőjét a szolgáltatás jellegéhez igazodóan az elérhetőséget biztosító domain névvel azonosítja, és így van az a „h.....hu” portál esetében is. A cikk nem vitásan a felperesi szolgáltatást említi első helyen, de az is szerepel benne, hogy adott időpontban, tehát 2002. május végén a legtöbb hirdetéssel az „apronet.hu” rendelkezik. Az ítéletben foglalt nem vitatott táblázatból, illetve a felek hirdetési számaival ábrázoló grafikonokból is az tűnik ki, hogy jöllehet a felperes 2-2,5-szeres hirdetési számot ért el, ezek nagyságrendileg a releváns 2002 májusi-júniusi időszakban még azonosan 10.000 alatt voltak.

- [25] A fellebbezés alaptalanul kifogásolta, miszerint az eljáró bíróság értékelte, hogy adott időállapotban az online használt autó hirdetési piac kevés szereplős, kis piac volt. A jogvita elbírálásánál a bíróságnak az eset összes lényeges körülményét figyelembe kell vennie. Bizonyosan ilyennek tekinthető, hogy az online hirdetési és kereskedelmi üzletág nagyjából a 2000-es évek elején kezdett megindulni Magyarországon. A jellegbitorlás megítélésénél valójában nem értékelhető a felperes javára, hogy alapítói már 1999 decemberének elején elindították szolgáltatásukat a „h.....hu” alatti internetes oldalon, mert a fogyasztóktól nem várható el, hogy a tulajdonosi körrel tisztában legyenek és annak alapján az adott szolgáltatásról közvetlenül a felperesi vállalkozást ismerjék fel. Ezért az volt a kérdés, hogy az alapításától, vagyis 2001. augusztus 17. napjától 2002. május 24. napjáig terjedő időben, azaz az alperes sérelmezett fellépésének megkezdéséig eltelt kilenc hónapban kifejtett tevékenysége alapján a fogyasztók kizárólag a felperest ismerhették-e fel, ha az internetes térben a „h.....” kifejezéssel vagy annak technikai azonosítóval bővített változatával találkoztak. Ez pedig kétséget kizáró módon nem állapítható meg.
- [26] Helyesen érvelt az elsőfokú bíróság és az alperes a „h.....” kifejezést dominánsan hordozó felperesi domain név alperes piacra lépéskori egyedi jellegzetességének a hiányával. Ez az egyszóban írt szóösszetétel, ami domain név esetében nem meglepő és megkülönböztetésre alkalmas további elemeket nem tartalmaz, lényegében a szolgáltatás tárgyát jelöli, nem bizonyított tehát, hogy akkor rendelkezett olyan egyedi jellegzetességgel, amelyről a fogyasztók a felperest ismerték fel. A szavak ékezettel vagy anélkül való egybeírása nem eredményez szemantikai változást és leíró jellege folytán nem válik fantáziaszóvá sem, azaz nem ruházza fel a kifejezést azzal a tulajdonsággal, hogy azt a fogyasztók egyetlen konkrét piaci szereplőhöz kössék, és ez így van a technikai azonosítóval való összekapcsolás esetén is. A fellebbezés súlytalanul érvelt a honlapok azonos szerkezeti kialakításával, mert erre vonatkozóan a felperes kereseti kérelmet nem terjesztett elő, hiszen abban kizárólag az alperesi domain név és az alatta elérhető weboldalon alkalmazott „h.....” szóösszetétel használatát kifogásolta.
- [27] Eredménytelenül sérelmezte azt is a felperes, hogy az elsőfokú bíróság rászorította őt a jogsértés kezdetének a meghatározására, ugyanis jöllehet a Tpt. 86. § (2) bekezdés a) pontja valóban nem tartalmaz erre vonatkozó kötelező előírást, de következetes a joggyakorlat abban, hogy ennek megadása elkerülhetetlen, mivel ez szabja meg a vizsgálódás kereteit. Pontatlanságot sem tartalmaz e körben az ítélet, mert az elsőfokú bíróság helyesen azért tüntetett fel két eltérő időpontot, mert a 2002. március 24-ei dátum a „h.....com” domain név, a 2002. szeptember 27-ei dátum viszont a színes ábrás megjelölés megjelenésének a legkorábbi igazolt időpontja, vagyis a használati cselekményeket nem egyszerre kezdte meg az alperes.
- [28] Az eredményességet is helyesen érintette az elsőfokú bíróság, mert noha ez nem tényállási eleme a jellegbitorlásnak, de éppen a felperes volt az, aki nyomatékosan hivatkozott rá, hogy a névválasztással az alperes tisztességtelen előnyre törekedett. Ez viszont nem felel meg a valóságnak,

mert bármilyen sikeres is a felperes „h.....hu” domain név alatti, illetve „Használatú” megjelöléssel nyújtott szolgáltatása, az alperes hasonló elnevezésekkel jelzett tevékenysége több nagyságrenddel elmarad mögötte, ami egyértelműen azt igazolja, hogy megalapozatlanul feltételezi a felperes, hogy hátrányára az alperes különösebb ráfordítás nélkül előnyt kovácsolt volna sérelmezett magatartásából, és nincs ezzel ellentétes adat a 2002-es kezdeti szakasz vonatkozásában sem.

- [29] Sikertelenül tette kétségessé a felperes, hogy tudott az alperesi megjelölés használatáról, mert azt Pfv.IV...../2018/8. számú ítéletének [23] és [27] pontjaiban már a Kúria is kimondta. A fellebbezésre tekintettel a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a tisztességtelen piaci magatartás objektív, felróhatóságtól független felelősségen alapul, ezért a jogsértő magatartás megítélése szempontjából a célzatnak nem volt jelentősége, de a jellegbitorlás nem is célzatos cselekmény. Mindez azonban az érdemi döntés helyességét nem befolyásolta, mert okszerűen jutott az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre, hogy az egyedi jellegzetességgel nem rendelkező megjelölést 2002-ben a fogyasztók nem tudták kizárólag a felpereshez kötni, arról nem csak őt ismerhették fel, ezért nem érvényesíthet igényt az alperessel szemben a Tptv. 6. §-a alapján.
- [30] Nem látott indokot az ítélőtábla az ítélet megváltoztatására a perköltség tekintetében sem. A perköltség meghatározásánál nem lehet értékelési szempont, hogy az alperes védekezése körében megalapozottan hivatkozott-e ítélt dologra, ennek eldöntése az ügy érdemére tartozik. Egyebekben a törvényszék a jogszabályok helyes alkalmazásával határozta meg az alperesnek járó, megbízási szerződéssel és számlával is igazolt perköltség mértékét, annak összege kirívóan nem eltúlzott, figyelemmel arra is, hogy a Kúria perben hozott ítéletében az alperes oldalán 470.050 forint felmerült felülvizsgálati eljárási költséget állapított meg.
- [31] A fenti indokok alapján a Fővárosi Ítélőtábla a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [32] A sikertelen fellebbezés miatt a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megfizetni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján számított, díjmegállapodással alátámasztott munkadíját tartalmazza.

Budapest, 2020. november 12.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.

. Mózsik Tímea s.k. előadó bíró
bíró